

Verordening Maatschappelijke ondersteuning Meierijstad 2019 e.v.

De raad van de gemeente Meierijstad,
Gezien het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 13 november 2018
Gelet op artikel 147 van de Gemeentewet en de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015,
Besluit gemeenteraad:
Vast te stellen de volgende:
Verordening Maatschappelijke ondersteuning Meierijstad 2019 e.v.

Hoofdstuk 1 Begripsomschrijvingen

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. algemeen gebruikelijke voorziening
een voorziening die niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking, die algemeen verkrijgbaar is en die niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare voorzieningen.
 - b. bijdrage
bijdrage in de kosten als bedoeld in artikel 2.1.4 van de wet.
 - c. Pgb – plan
een overzicht van de door de klant voorgenomen besteding van het te verlenen persoonsgebonden budget.
 - d. college
het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Meierijstad.
 - e. hoofdverblijf
de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de klant zijn of haar vaste woon- en verblijfplaats heeft en op welk adres de klant in de gemeentelijke basisregistratie personen staat ingeschreven of zal staan ingeschreven, dan wel het feitelijk woonadres;
 - f. ingezetene
degene die in de basisregistratie personen staat ingeschreven in de gemeente Meierijstad dan wel, indien het een inschrijving van een briefadres in de gemeente Meierijstad betreft, degene die zijn feitelijke verblijfplaats in de gemeente Meierijstad heeft;
 - g. maatwerkvoorziening
de maatwerkvoorziening als omschreven in artikel 1.1.1 van de wet, te verstrekken als voorziening in natura en/ of in de vorm van een persoonsgebonden budget.
 - h. melding
melding als bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid van de wet.
 - i. onderzoeksverslag
de schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek als bedoeld in artikel in artikel 2.3.2 van de wet.
 - j. PGB
persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet.
 - k. Natura-tarief
Het tarief dat van toepassing is voor voorzieningen in natura.
 - l. de Toegang
het door het college aangewezen loket/sociaal(wijk)team voor de toegang tot de Wmo 2015;
 - m. voorliggende voorziening
een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling, die gezien haar aard en doel geacht wordt voor de klant toereikend en passend te zijn.
 - n. wet
Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015).
 - o. zzp'er
Een ondernemer die geen personeel in dienst heeft, waarbij voor de vaststelling of er sprake is van een ondernemer de volgende criteria gelden:
 - ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel; als verlener van diensten zoals bedoeld in de wet;
 - zelfstandigheid bij de inrichting van de eigen werkzaamheden en het uitvoeren daarvan;
 - het voor eigen rekening en risico verrichten van werkzaamheden;
 - het gericht zijn op en het perspectief hebben van het maken van winst;
 - bekendmaking van het ondernemerschap;

- het streven naar meerdere opdrachtgevers.
2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 en de Algemene wet bestuursrecht.

Hoofdstuk 2 Procedure melding, onderzoek en aanvraag

Artikel 2.1 Melding hulpvraag

De melding kan schriftelijk (per post of e-mail), mondeling of telefonisch worden gedaan door of namens de klant bij de Toegang.

Artikel 2.2 De aanvraag

De aanvraag voor een maatwerkvoorziening moet schriftelijk (per post of per e-mail) via een door het college vastgesteld aanvraagformulier of een ondertekend onderzoeksverslag plaatsvinden.

Artikel 2.3 Nadere regels

Het college kan nadere regels stellen over de wijze waarop wordt beoordeeld of een klant voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt.

Artikel 2.4 Medewerkingsverplichting klant, huisgenoten en/of vertegenwoordigers

1. Het college is in ieder geval bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor de beoordeling van de aanspraak op een maatwerkvoorziening:
 - a. de klant, diens huisgenoten en/of vertegenwoordigers op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te bevragen.
 - b. de klant, diens huisgenoten en/of vertegenwoordigers op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te laten bevragen en/of onderzoeken.
2. De klant, diens huisgenoten en/of vertegenwoordigers zijn verplicht medewerking te verlenen aan de oproep als bedoeld in het eerste lid onder a en de bevraging en/of onderzoek als bedoeld in het eerste lid onder b.

Artikel 2.5. Onafhankelijke Cliëntondersteuning

1. Elke inwoner van Meerijstad heeft ter ondersteuning van zijn belangen bij een aanvraag voor maatschappelijke ondersteuning, recht op kosteloze (georganiseerde) onafhankelijke cliëntondersteuning, in de vorm van informatie, advies en algemene ondersteuning (bijvoorbeeld bij het voeren van het gesprek);
2. De cliënt heeft vrije keuze uit het georganiseerde aanbod.

Hoofdstuk 3 Te bereiken resultaten

Artikel 3.1 De te bereiken resultaten

De door het college te verstrekken maatwerkvoorzieningen op het gebied van de zelfredzaamheid en maatschappelijk participatie stellen de klant in staat:

1. een huishouden te voeren, waaronder wordt verstaan:
 - a. het beschikken over een schoon en leefbaar huis;
 - b. het beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften;
 - c. het beschikken over schone en draagbare kleding;
 - d. het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren.
2. de woning normaal te kunnen gebruiken, waaronder wordt verstaan:
 - a. het bereiken van de woning;
 - b. het zich kunnen verplaatsen in en om de woning.
3. zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel;
4. medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan;
5. zelf regie te voeren over het dagelijkse leven, waaronder wordt verstaan:
 - a. het voeren van regie over de zelfzorghandelingen;

- b. het vermogen heeft tot sociaal functioneren in de dagelijkse leefsituaties, zoals thuis en in relatie met vrienden en familie;
 - c. het vermogen heeft om zelf in het structureren van zijn dag te voorzien;
 - d. zelf besluiten kan nemen en regie voeren.
6. een dagstructuur te hebben, waaronder wordt verstaan:
- a. het hebben van een zinvolle dagbesteding, gericht op behoud of ontwikkeling van vaardigheden;
 - b. het hebben van een evenwichtig dag- en nachtritme.

Hoofdstuk 4 Beoordeling van de aanspraak

Artikel 4.1 Uitgangspunt beoordeling maatwerkvoorziening

Bij het beoordelen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening, neemt het college het onderzoeksverslag, indien aanwezig, als uitgangspunt.

Artikel 4.2 Criteria voor maatwerkvoorziening

1. Er bestaat slechts aanspraak op een maatwerkvoorziening voor zover:
 - a. deze langdurig noodzakelijk is om de klant in staat te stellen tot zelfredzaamheid en/of participatie of te voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - b. deze als de goedkoopst passende voorziening aan te merken is.
2. Geen aanspraak op een maatwerkvoorziening bestaat:
 - a. indien de klant geen ingezetene van de gemeente Meierijstad is, met uitzondering van beschermd wonen all-inclusive en opvang;
 - b. indien de noodzaak tot ondersteuning voor de klant redelijkerwijs vermijdbaar was;
 - c. indien deze voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de cliënt rekening had gehouden met de reeds bestaande beperkingen, niet verband houdende met de overgang naar een volgende levensfase;
 - d. voor zover de klant een beroep kan doen op een voorliggende voorziening of de voorliggende voorziening de kosten van de maatwerkvoorziening als niet noodzakelijk heeft aangemerkt;
 - e. indien de maatwerkvoorziening voor de persoon van de klant algemeen gebruikelijk is;
 - f. voor zover een voorziening als die waarop de aanvraag betrekking heeft reeds eerder in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling is verstrekt en de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet verstreken is, tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de klant zijn toe te rekenen, of tenzij de klant geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten;
 - g. voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de klant voorafgaand aan het moment van aanvragen of het moment van beschikken heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de maatwerkvoorziening noodzakelijk is en als goedkoopst passend aan te merken valt;
 - h. indien de aanspraak niet is vast te stellen doordat de klant of zijn huisgenoten en/ of vertegenwoordigers niet of onvoldoende voldoen aan de verplichtingen als bedoeld in artikel 2.3.8 lid 1 en 3 van de wet of artikel 2.4.
 - i. indien de noodzaak tot het treffen van de voorziening het gevolg is van een verhuizing waartoe op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid en participatie, geen aanleiding bestond en er geen andere belangrijke reden aanwezig was voor deze verhuizing.

Artikel 4.3 Bijzondere criteria in verband met wonen

1. Geen aanspraak op een maatwerkvoorziening bestaat voor een klant die beperkingen ondervindt in het normale gebruik van de woning en/of het zich verplaatsen in en om de woning indien:
 - a. sprake is van een woonvoorziening in woongebouwen die specifiek gericht zijn op mensen met beperkingen en waarvan verwacht mag worden dat:
 1. reeds voorzieningen zijn getroffen in de gemeenschappelijke ruimten; of
 2. voorzieningen bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten kunnen worden meegenomen;
 - a. de klant niet zijn hoofdverblijf heeft in de woning waarvoor de maatwerkvoorziening wordt aangevraagd;
 - b. de ondervonden problemen bij het normale gebruik van de woning voortvloeien uit de aard van in de woning gebruikte materialen of de slechte staat van onderhoud;

- c. de klant niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment beschikbare, meest geschikte woning, tenzij er voorafgaand aan de verhuizing schriftelijk toestemming is verleend door het college;
 - d. de gevraagde voorziening het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;
 - e. de gevraagde voorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud aan de woning;
 - f. de voorziening slechts strekt ter renovatie of ter aanpassing aan de eisen van de tijd.
 - g. het gaat om een woningaanpassing van een hostel/pension, kloosters, (trekkers)woonwagens, tweede woningen, vakantie- en recreatiewoningen en gehuurde kamers.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen bij normale gebruik van de woning en het zich verplaatsen in de woning geldt het primaat van verhuizen.

Artikel 4.4 Criteria en omvang maatwerkvoorziening voor vervoer

1. De ingezetene kan in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening, indien hij beperkingen ondervindt in het lokaal verplaatsen en gebruik van het openbaar vervoer of het bereiken van het openbaar vervoer niet mogelijk is.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening geldt het primaat van de collectieve voorziening, zoals het collectief vervoer.

Artikel 4.5 Criteria beschermd wonen

1. Onverminderd de wet en hetgeen elders in deze verordening is bepaald kan een klant alleen in aanmerking komen voor beschermd wonen indien:
 - a. de klant een geldende psychiatrische diagnose van een arts (BIG-geregistreerde artikel 14-functionaris) kan overleggen,
 - b. de klant als direct gevolg van de geldende gediagnostiseerde psychiatrische aandoening een reële noodzaak heeft tot bescherming van zichzelf of zijn omgeving.
2. Onverminderd de wet en hetgeen elders in deze verordening is bepaald komt een klant niet in aanmerking voor beschermd wonen all inclusive indien:
 - a. de klant zelfstandig kan wonen, zonder noodzaak voor specifieke ondersteuning die 24/7 (op afroep) beschikbare bescherming en/of begeleiding vereist, of;
 - b. de klant geen medisch toetsbare gediagnostiseerde diagnose kan overleggen op grond waarvan de noodzaak tot beschermd wonen blijkt, of;
 - c. de klant wel een aantoonbaar gediagnostiseerde behoefte tot een beschermd verblijf heeft, maar waarbij de medische behandeling (nog) op de voorgrond staat en waarbij de klant primair onder behandeling staat voor deze aandoening.

Artikel 4.6 Criteria opvang

1. Onverminderd de wet en hetgeen elders in deze verordening is bepaald kan een klant alleen in aanmerking komen voor opvang indien de regio Den Bosch de regio is waarbinnen de opvang van klant het meest kansrijk is.
2. Onverminderd de wet en hetgeen elders in deze verordening is bepaald komt een klant niet in aanmerking voor opvang indien:
 - a. de klant ondersteuning nodig heeft bij het uitvoeren van alledaagse levensverrichtingen, waaronder persoonlijke verzorging en het verrichten van basale huishoudelijke taken;
 - b. de klant een fysieke of zintuiglijke beperking heeft waardoor de opvang niet of onvoldoende toegankelijk;
 - c. er duidelijke indicaties bestaan voor dominante verslaving of psychiatrische problematiek die niet door de instelling begeleid kan worden en/of belastend is voor het samenwonen binnen de voorziening;
 - d. de klant ernstig verstandelijk beperkt is en daardoor binnen de instelling niet adequaat begeleid kan worden; de klant niet akkoord wenst te gaan met de huisregels en de verblijfsvoorwaarden van de opvanginstelling waaronder het meewerken aan een zekerheidsstelling voor de betaling van de bijdrage;
 - e. de klant zich (na toegang tot de voorziening) ernstig misdraagt jegens andere klanten in de opvangvoorziening of jegens de medewerkers van de instelling.
3. De klant komt, onverminderd de wet en hetgeen elders in deze verordening is bepaald, in aanmerking voor vrouwenopvang indien:

- a. de klant een vrouw is in de leeftijd van 18 jaar en ouder al dan niet met kinderen, en;
 - b. de klant geen veilig onderdak meer heeft ten gevolge van geweld in de huiselijke kring, geweld in afhankelijke relaties, eer-gerelateerd geweld of mensenhandel.
4. De klant komt, onverminderd de wet en hetgeen elders in deze verordening is bepaald, in aanmerking voor crisisopvang indien:
- a. de klant 18 jaar en ouder is al dan niet met kinderen, en;
 - b. de klant in een crisissituatie is beland door huisuitzetting en/of te maken heeft met meervoudige problemen.
5. De klant komt, onverminderd de wet en hetgeen elders in deze verordening is bepaald, in aanmerking voor begeleid wonen indien:
- a. de klant 18 jaar en ouder is al dan niet met kinderen, en;
 - b. de klant dak- of thuisloos is in de zin van het (nog) niet kunnen hebben van een zelfstandig huurcontract op eigen naam, en;
 - c. de verblijfsduur van een jaar, met een eventuele gemotiveerde verlenging van een half jaar, niet is verstreken.

Hoofdstuk 5 Persoonsgebonden budget

Artikel 5.1 Criteria persoonsgebonden budget

Het college weigert de verlening van een PGB indien:

- a. de klant geen volledig ingevuld Pgb - plan heeft overgelegd volgens het door het college vastgestelde model;
- b. de klant weigert het Pgb - plan desgevraagd met het college te bespreken of verschijnt zonder geldige reden niet op de afspraak om het Pgb - plan te bespreken;
- c. de klant, of, indien de klant jonger is dan 18 jaar, één van diens ouders of voogden, surseance van betaling heeft aangevraagd of failliet is verklaard;
- d. ten aanzien van de klant of, indien de klant jonger is dan 18 jaar, ten aanzien van één van diens ouders of voogden, de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard, dan wel een verzoek daartoe bij de rechtbank is ingediend;
- e. de klant zich niet heeft gehouden aan bij de verstrekking van een eerder PGB opgelegde verplichtingen;
- f. naar het oordeel van het college onvoldoende aannemelijk is dat met het PGB zal worden voorzien in toereikende ondersteuning van goede kwaliteit;
- g. het ernstige vermoeden bestaat dat de klant problemen zal hebben met het omgaan met een PGB;
- h. deze is bestemd voor besteding in het buitenland, tenzij er toestemming is gegeven door de Toegang op basis van behoefte in lijn met de reguliere ondersteuning.
- i. de klant het beheren van het persoonsgebonden budget overlaat aan de aanbieder die de ondersteuning levert of een persoon die werkzaam is bij of voor deze aanbieder.
- j. Er sprake is van maatschappelijke opvang, vrouwenopvang en / of verslavingszorg.

Artikel 5.2 Hoogte persoonsgebonden budget

1. De hoogte van een PGB:
 - a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de klant opgesteld plan inzake de besteding van het PGB;
 - b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het PGB toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen, die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt zo nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en
 - c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst passende beschikbare maatwerkvoorziening in natura.
 - d. kan door de gemeente aangepast worden door een lager pgb-tarief te hanteren voor het betrekken van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen van personen die behoren tot het sociale netwerk of ZZP-ers.
2. Het bedrag van het PGB voor hulp bij het huishouden bedraagt maximaal:
 - a. 100% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant een zorgorganisatie inschakelt met medewerkers in loondienst met de voor de sector toepasselijke cao (veelal VVT).

- b. 84% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant een zzp'er of zorgorganisatie die een lagere cao hanteert, inschakelt.
 - c. 66% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant iemand uit het sociaal netwerk inschakelt.
3. Het bedrag van het PGB voor begeleiding bedraagt maximaal:
 - a. 100% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant een zorgorganisatie inschakelt met medewerkers in loondienst met de voor de sector toepasselijke cao (veelal VVT).
 - b. 85% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant een zzp'er of zorgorganisatie die een lagere cao hanteert, inschakelt.
 - c. 50% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant iemand uit het sociaal netwerk inschakelt.
4. Het PGB voor dagbesteding bedraagt maximaal:
 - a. 100% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant een zorgorganisatie inschakelt met medewerkers in loondienst met de voor de sector toepasselijke cao (veelal VVT).
 - b. 85% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant een zzp'er of zorgorganisatie die een lagere cao hanteert, inschakelt.
 - c. 50% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant iemand uit het sociaal netwerk inschakelt.
5. Het persoonsgebonden budget voor kortdurend verblijf bedraagt maximaal:
 - a. 100% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant een zorgorganisatie inschakelt met medewerkers in loondienst met de voor de sector toepasselijke cao (veelal VVT).
 - b. 85% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant een zzp'er of een zorgorganisatie die een lagere cao hanteert, inschakelt.
 - c. 30% van het tarief als bedoeld in lid 1 indien de klant iemand uit het sociaal netwerk inschakelt.
6. Het PGB voor beschermd wonen bedraagt maximaal:
 - a. 80% van het natura- tarief voor beschermd wonen all - inclusive.
 - b. 86% van het natura - tarief voor beschermd wonen thuis.
 - c. 88% van het natura- tarief voor beschermd wonen begeleid.
7. De hoogte van een PGB voor hulpmiddelen en woningaanpassingen bedraagt maximaal de huur- dan wel aanschafprijs van de goedkoopst passende maatwerkvoorziening, inclusief onderhoud, reparatie en verzekering, zoals die door het college aan de aanbieder zou zijn verschuldigd.
8. Het college legt op basis van de systematiek en tariefdifferentiatie genoemd in de leden 1 tot en met 7 in de nadere regels de tarieven vast.

Artikel 5.3 Verplichtingen

De klant, aan wie een PGB is verstrekt, maakt met de hulpverlener of aanbieder in een schriftelijke overeenkomst tenminste afspraken over het resultaat van de maatschappelijke ondersteuning, de kwaliteit en de wijze van declareren.

Artikel 5.4 Controle en verantwoording

Het college onderzoekt uit oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van PGB's.

Hoofdstuk 6 Bijdrage in de kosten

Artikel 6.1 Maatwerkvoorziening

1. De klant is een bijdrage verschuldigd voor een maatwerkvoorziening in natura of PGB conform het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
2. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening, zijnde beschermd wonen of opvang, is conform het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
3. De bijdrage dan wel het totaal van de bijdragen, met uitzondering van de bijdrage voor beschermd wonen of opvang, is nooit hoger dan de kostprijs, met een maximum van € 17,50 per bijdrageperiode voor de cliënt of de gehuwde cliënten tezamen.
4. In afwijking van het eerste lid wordt de bijdrage voor maatwerkvoorzieningen, niet zijnde beschermd wonen of opvang, op nihil gesteld voor klanten met een bijdrageplichtig inkomen dat lager is dan 110% van het sociaal minimum.

5. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening in natura of PGB voor een woningaanpassing voor een minderjarige klant is verschuldigd door de in artikel 2.1.5 van de wet genoemde persoon of personen.
6. De bijdrage voor opvang wordt vastgesteld en geïnd door de instelling waar de klant verblijft.

Artikel 6.2 Algemene voorziening

Voor een algemene voorziening is geen bijdrage verschuldigd conform het uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

Artikel 6.3 Kostprijs

1. De kostprijs van een voorziening in natura is gelijk aan de prijs waarvoor het college de voorziening in natura betreft van een leverancier/aanbieder, inclusief de reparatie-, verzekerings- en onderhoudskosten.
2. De kostprijs van een PGB is gelijk aan het bedrag van het PGB.
3. Het college stelt nadere regels over (het bepalen van) de kostprijs, waarbij de kostprijs in afwijking van het eerste en tweede lid op een lager bedrag kan worden vastgesteld.

Hoofdstuk 7 Beëindiging, herziening, intrekking en terugvordering

Artikel 7.1 Beëindiging

Het college kan, onverminderd artikel 2.3.10 van de wet, een toegekende aanspraak op een maatvoorziening geheel of gedeeltelijk beëindigen, indien:

- a. niet wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld bij of krachtens de wet of de verordening;
- b. de klant zich niet houdt aan de verplichtingen van het gebruik, verantwoording en administratie van de voorziening;
- c. de klant is overleden;
- d. de klant geen ingezetene meer is van de gemeente.

Artikel 7.2 Herziening en intrekking

1. Het college kan, onverminderd artikel 2.3.10 van de wet, een besluit tot toekenning van een aanspraak op een maatwerkvoorziening geheel of gedeeltelijk herzien of intrekken indien:
 - a. niet is voldaan aan hetgeen is gesteld bij of krachtens de wet of deze verordening;
 - b. de klant de maatwerkvoorziening binnen zes maanden na toekenning niet heeft aangewend voor het resultaat waarvoor de maatwerkvoorziening is getroffen.
2. Het college kan een beslissing tot verlening van een PGB intrekken indien blijkt dat de klant het PGB binnen zes maanden na toekenning nog niet heeft ingezet;

Artikel 7.3 Terugvordering

Het college kan, onverminderd artikel 2.4.1 van de wet, indien de aanspraak op een voorziening is herzien of introkken:

- a. het ten onrechte genoten betaalde PGB terugvorderen;
- b. de geldwaarde van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening in natura terugvorderen.

Hoofdstuk 8 Bestrijding misbruik of oneigenlijk gebruik

Artikel 8.1 Fraudepreventie

Het college informeert de klant over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening zijn verbonden en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.

Artikel 8.2 Onderzoek rechtmatigheid

Het college doet onderzoek naar de rechtmatigheid van de maatwerkvoorziening indien er een vermoeden bestaat van misbruik dan wel oneigenlijk gebruik van de wet.

Artikel 8.3 Nadere regels

Het college kan ten aanzien van het bepaalde in dit hoofdstuk nadere regels stellen.

Hoofdstuk 9 Kwaliteit en inspraak

Artikel 9.1 Kwaliteitseisen

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. Dat betekent dat de maatwerkvoorziening:
 - a. is afgestemd op de persoonlijke situatie van de klant;
 - b. is afgestemd op andere vormen van ondersteuning en zorg;
 - c. wordt geleverd door beroepskrachten die voldoen aan de professionele standaard;
 - d. wordt geleverd door personen die beschikken over de competenties en vaardigheden die nodig zijn om de gevraagde dienstverlening uit te voeren;
 - e. veilig, doeltreffend, doelmatig en klantgericht wordt gerealiseerd;
 - f. beantwoordt aan de stand van wetenschap en praktijk voor zover dit noodzakelijk / gebruikelijk is in de kring van beroepsgenoten en voortvloeiend uit de professionele standaard;
 - g. voldoet aan alle kwaliteitseisen die voortvloeien uit de van toepassing zijnde wet- en regelgeving en de aanbieder dit ook controleerbaar maakt voor de gemeente.
2. Het college kan nadere regels vaststellen over welke verdere eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

Artikel 9.2 Prijs-kwaliteitverhouding bij levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan overeenkomst met derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 1. een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde, en
 2. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs, als bedoeld in het eerste lid, op de volgende kostprijscomponenten:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis en opleidingskosten;
 - e. gemeentelijke indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
 - f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college houdt, in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding, bij het leveren van overige voorzieningen door derden in ieder geval rekening met:
 - a. de aard en omvang van de te leveren voorziening;
 - b. de marktprijs van de voorziening, en
 - c. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
 1. aanmeten, levering en plaatsing van de voorziening;
 2. instructie over het gebruik van de voorziening;
 3. onderhoud van de voorziening; en
 4. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden (bijv. sociaal team, wijkteam).

Artikel 9.3 Regeling voor klachtenafhandeling

1. Het college regelt dat de aanbieder, waar nodig naar het oordeel van het college, een regeling voor klachtenafhandeling heeft.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders.

Artikel 9.4 Regeling voor medezeggenschap

1. Het college regelt dat de aanbieder, waar nodig naar het oordeel van het college, een regeling voor medezeggenschap heeft.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregeling van aanbieders.

Artikel 9.5 Betrekken van klanten bij het beleid

Het college betreft ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval de Adviesraad Sociaal Domein Meerijstad, vroegtijdig bij de voorbereiding van het beleid over maatschappelijke ondersteuning, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels over de wijze waarop inspraak wordt verleend.

Hoofdstuk 10 Mantelzorgwaardering

Artikel 10.1 Jaarlijkse blik van waardering mantelzorgers

Het college stelt nadere regels vast, waarin wordt bepaald waaruit de jaarlijkse blik van waardering voor mantelzorgers van klanten in de gemeente bestaat.

Hoofdstuk 11 Slotbepalingen

Artikel 11.1 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de klant afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 11.2 Indexering

Het college kan de in het kader van deze verordening en de op deze verordening berustende Besluit nadere regels gemeente Meerijstad geldende bedragen verhogen of verlagen.

Artikel 11.3 Evaluatie

Het door het gemeente gevoerde beleid wordt minimaal eenmaal per vier jaar geëvalueerd. Indien de evaluatie daartoe aanleiding geeft wordt het beleid vervolgens aangepast.

Artikel 11.4 Overgangsrecht

1. De Verordening maatschappelijke ondersteuning Meerijstad 2018 ev., vastgesteld bij raadsbesluit van de gemeente Meerijstad 18-01-2018 wordt ingetrokken met de inwerkingtreding van deze verordening.
2. Een klant houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de in het eerste lid genoemde verordening of op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Meerijstad 2017 ev. totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de in het eerste lid genoemde verordeningen en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld op grond van deze verordening.
4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van een van de in het eerste lid genoemde verordeningen wordt beslist met inachtneming van deze verordening.

Artikel 11.5 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking.

Artikel 11.6 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als "Verordening maatschappelijke ondersteuning Meerijstad".

Aldus besloten in zijn openbare vergadering van 20 december 2018

De griffier,

A.F.J. Franken,

*De burgemeester,
ir. C.H.C. van Rooij*

Toelichting op de Verordening

Hoofdstuk 1 Begripsomschrijvingen

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

Dit artikel bevat de begripsomschrijvingen van de begrippen die niet in de wet, het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 of de Algemene wet bestuursrecht staan omschreven.

Onder a Algemeen gebruikelijke voorziening

Volgens de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep is een voorziening, met name producten, algemeen gebruikelijk als het gaat om een voorziening die niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking, zodat de voorziening ook op grote schaal door personen zonder een beperking wordt gebruikt, die gewoon in een normale winkel te koop is en niet speciaal in de revalidatie-vakhandel of soortgelijke winkels en die qua prijs niet (aanzienlijk) duurder is dan een vergelijkbare voorziening. De Centrale Raad heeft aangegeven dat als het gaat om vervanging van een zaak die (nog lang) niet afgeschreven is en als het gaat om een persoon die een inkomen heeft dat door onvermijdbare kosten op grond van de beperkingen onder de bijstandsnorm komt, wellicht een uitzondering op dit principe gemaakt moet worden.

Voorbeelden van algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn: een fiets met trapondersteuning, airconditioning, inductie- en keramische kookplaten, douche, thermostatische kranen, verhoogd toilet of toiletbrilverhoger, toilet op begane grond en op slaapverdieping, wasdroger, een-hendel mengkraan. Wel moet altijd in het individuele geval worden bekeken of de voorziening ook voor de klant algemeen gebruikelijk is.

Onder e Hoofdverblijf

Waar iemand woonachtig is wordt in eerste instantie bepaald door waar iemand staat ingeschreven in de basisregistratie personen. De zinsnede "dan wel zal staan ingeschreven" verwijst naar situaties waarin sprake is van een aanstaande verhuizing naar een andere woning die nog aangepast moet worden voordat deze daadwerkelijk wordt betrokken. De klant dient een feitelijk woonadres, dat afwijkt van het adres in de basisregistratie personen, aan te tonen.

Onder f Ingezetene

De gemeente is, voor wat betreft maatwerkvoorzieningen ten behoeve van de zelfredzaamheid en participatie, verantwoordelijk voor de ingezetenen. Dit geldt overigens niet voor beschermd wonen all-inclusive en opvang, waarbij de klant zich tot iedere gemeente kan wenden. De wet definieert het begrip 'ingezetene' niet. Vandaar dat de definitie in de Verordening is opgenomen. Uitgangspunt is dat sprake is van een ingezetene indien de persoon in de gemeente Meerijstad staat ingeschreven in de basisregistratie personen. Mocht sprake zijn van een briefadres in de gemeente Meerijstad dan is de gemeente alleen verantwoordelijk indien deze persoon ook zijn feitelijke verblijfplaats in de gemeente Meerijstad heeft.

Onder g Maatwerkvoorziening

Deze definitie maakt helder dat een maatwerkvoorziening in twee vormen kan worden verstrekt:

1. Als voorziening in natura; het gaat dan meestal om verstrekking in (bruik)leen of in eigendom, en / of als persoonlijke dienstverlening.
2. Als PGB; een PGB is een geldbedrag waarmee de klant zelf de gewenste ondersteuning kan betrekken.

Onder m Voorliggende voorziening

Dit is een voorziening op grond van andere wetgeving, die voorgaat op de wet. Te denken valt hierbij aan onder meer voorzieningen waarop de klant aanspraak kan maken op basis van de Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg.

Hoofdstuk 2 Procedureregels

Artikel 2.1 Melding hulpvraag

Dit artikel beschrijft wie de melding kan doen en hoe de melding kan worden gedaan. De melding kan door of namens de klant worden gedaan. In principe kan iedereen namens de klant een signaal afgeven dat de klant behoefte heeft aan maatschappelijke ondersteuning. Echter de melding in de zin van artikel 2.3.2 van de wet (en daarover gaat artikel 2.1) kan alleen worden gedaan door of namens de klant. Voor die formele eis is bewust gekozen. Het college moet namelijk binnen zes weken na een melding een uitgebreid onderzoek hebben uitgevoerd.

artikel 2.2 De aanvraag

Deze bepaling regelt dat een aanvraag alleen schriftelijk kan worden ingediend. De klant heeft twee mogelijkheden: het gebruiken van een vastgesteld aanvraagformulier of het ondertekenen van het onderzoeksverslag.

artikel 2.3 Nadere regels over procedure

In dit artikel is aangegeven dat het college nadere regels kan opstellen voor de wijze waarop wordt beoordeeld of de klant voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt.

artikel 2.4 Medewerkingsverplichting klant en huisgenoten

Dit is een uitwerking van artikel 2.3.8 van de wet. Echter voor het beoordelen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening kan het, bijvoorbeeld in het kader van gebruikelijke hulp, van belang zijn om ook de huisgenoten te kunnen spreken. Daarom is er voor gekozen om ook huisgenoten te kunnen oproepen om hen te bevragen dan wel te onderzoeken. Hetzelfde geldt voor een vertegenwoordiger. In het tweede

lid is expliciet opgenomen dat de klant en diens huisgenoten en/of vertegenwoordigers medewerking moeten verlenen.

Hoofdstuk 3 Te bereiken resultaten

Dit hoofdstuk bevat een eerste invulling van de te bereiken resultaten op het gebied van de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie. Een nadere invulling van deze resultaten zal plaatsvinden in de beleidsregels.

Hoofdstuk 4 Beoordeling van de aanspraak

artikel 4.1 Uitgangspunt beoordeling maatwerkvoorziening

Op grond van artikel 2.3.2 lid 8 van de wet is het college verplicht de klant een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek te verstrekken. Bij het beoordelen van de aanspraak voor een maatwerkvoorziening welke voorzieningen getroffen gaan worden, neemt het college dat onderzoeksverslag, indien aanwezig, als uitgangspunt. Een dergelijk onderzoeksverslag kan achterwege blijven indien de situatie duidelijk is en ook welke maatwerkvoorziening aan de orde is. Dat kan zich bijvoorbeeld doen bij de verlenging van een toekenning. Het college kan verder afzien van het verstrekken van de schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek indien de klant aangeeft geen prijs te stellen op het onderzoeksverslag. Dat kan zich onder andere voordoen als de onderzoeksprocedure ertoe heeft geleid dat de klant wegens heeft gevonden om zelf of met hulp van anderen te participeren.

artikel 4.2 Criteria voor een maatwerkvoorziening

Lid 1

Onder b

De voorzieningen die in het kader van deze verordening worden verstrekt dienen naar objectieve maatstaven gemeten zowel passend, ook wel adequaat of compenserend genoemd, als de meest goedkope voorziening te zijn. Allereerst moet dus sprake zijn van een passende voorziening. Indien meerdere voorzieningen passend zijn, wordt volstaan met het verstrekken van de goedkoopste van de passende voorzieningen.

Lid 2

Onder a

Uit artikel 1.2.1 van de wet volgt dat de klant aanspraak kan maken op een maatwerkvoorziening ten behoeve van de zelfredzaamheid of participatie in de gemeente waar hij ingezetene is voor zover het . De wet bevat geen definitie van "ingezetene." In de verordening is daaraan invulling gegeven door in artikel 1.1 een definitie op te nemen.

Onder d

De wet bevat geen bepaling, zoals artikel 2 in de Wmo 2007, die regelt dat een aanspraak op grond van een andere wet voorgaat. Daarom is een dergelijke bepaling in de verordening opgenomen. Ook regelt de verordeningsbepaling, vergelijkbaar aan artikel 15 van de Participatiewet, dat kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt, niet via de wet worden verstrekt. Daarbij valt te denken aan rollators die niet meer vergoed worden via de basiszorgverzekering.

Onder e

Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt indien de maatwerkvoorziening in de situatie van de klant algemeen gebruikelijk is. Voor het begrip algemeen gebruikelijk wordt verwezen naar de toelichting op artikel 1.1.

Onder h

In artikel 2.3.8 van de wet is de medewerkingsplicht van de klant opgenomen. En in artikel 2.4 van deze verordening is voor de klant en , diens huisgenoten en/ of vertegenwoordigers een specifieke medewerkingsplicht neergelegd. Verleent de klant of de huisgenoot en/ of vertegenwoordigers geen medewerking dan kan de aanspraak op een maatwerkvoorziening niet worden vastgesteld.

Artikel 4.3 Bijzondere criteria in verband met wonen

Dit artikel bevat een aantal weigeringsgronden die verband houden met wonen (het normale gebruik van de woning en/of het zich verplaatsen in en om de woning).

Artikel 4.4 Criteria en omvang maatwerkvoorziening voor vervoer

De omvang van een te verstrekken voorziening voor vervoer wordt begrensd op 2000 km. Deze grens is overgenomen uit de WVG/Wmo-jurisprudentie. Daarin is bepaald dat een vervoersvoorziening of een combinatie van vervoersvoorzieningen die neerkomt op een aflegbare afstand in de bandbreedte van ongeveer tot 2000 kilometer per jaar, in beginsel toereikend is om de cliënt in staat te stellen sociale contacten te onderhouden en deel te nemen aan het leven van alledag. Als de vervoersbehoefte lager is, kan ook een lager aantal kilometers toegekend worden. En bij een hogere vervoersbehoefte, kan sprake zijn van een toekenning van een hoger aantal kilometers.

Het tweede lid regelt het primaat van het collectief vervoer. Bij de beoordeling of dit primaat kan worden toegepast wordt altijd gekeken naar de individuele omstandigheden van het geval. Het primaat van het collectief vervoer is al bekend van onder de WVG en de Wmo.

Artikel 4.5 Criteria beschermd wonen

Dit artikel bevat de criteria waaraan moet worden voldaan om voor de maatwerkvoorziening beschermd wonen in aanmerking te komen.

Artikel 4.6 Criteria opvang

Dit artikel bevat de criteria waaraan moet worden voldaan om voor de maatwerkvoorziening opvang in aanmerking te komen.

Hoofdstuk 5 Persoonsgebonden budget

Artikel 5.1 Criteria PGB

Artikel 2.3.6 lid 2 en 4 van de wet bevatten een aantal (deels facultatieve) criteria om in aanmerking te komen voor een PGB. In aanvulling daarop bevat dit artikel een aantal weigeringsgronden voor een PGB. Deze sluiten deels aan bij de verplichting voor de klant om een Pgb - plan te overleggen, indien hij in aanmerking wil komen voor een PGB. Voor het overige zijn de weigeringsgronden afgeleid van de Regeling subsidies AWBZ.

Artikel 5.2 Hoogte persoonsgebonden budget

Dit artikel regelt de hoogte van een PGB en de daarbij te hanteren tariefdifferentiatie als de budgethouder kiest voor inschakeling van iemand uit het sociaal netwerk of een zzp'er of een zorgorganisatie met medewerkers in loondienst.

Lid 1 berust op artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de wet. Hierin staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een PGB wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 39) is vermeld dat de gemeente bijvoorbeeld kan bepalen dat het PGB niet hoger mag zijn dan een percentage van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan het verlenen van adequate ondersteuning in natura. Dit is vormgegeven in lid 2. Gemeenten hebben daarmee ook de mogelijkheid om differentiatie aan te brengen in de hoogte van het PGB. Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners. Gemeenten kunnen bij het vaststellen van tarieven bijvoorbeeld onderscheid maken tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk, door hulpverleners die werken volgens de kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's e.d.).

Hoofdstuk 6 Bijdrage in de kosten

Artikel 6.1 Maatwerkvoorziening

Dit artikel regelt dat een klant bij de verstrekking van een maatwerkvoorziening een bijdrage is verschuldigd. Onder de Wmo 2015 is nu ook een bijdrage voor een woningaanpassing ten behoeve van kinderen jonger dan 18 jaar verschuldigd. De kaders voor de hoogte van de bijdrage zijn vastgelegd in het landelijke Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, waarbij er drie verschillende systematieken zijn voor:

1. maatwerkvoorzieningen ten behoeve van de zelfredzaamheid en participatie,
2. maatwerkvoorziening beschermd wonen
3. maatwerkvoorziening opvang

Bij alle voorzieningen wordt voor de hoogte van de bijdrage de landelijke regeling (Uitvoeringsbesluit Wmo 2015) gevolgd, waarbij wordt uitgegaan van het maximale tarief van € 17,50. Voor de maatwerkvoorzieningen, niet zijnde beschermd wonen of opvang, wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid om 'minimabeleid' te hanteren, zodat de bijdrage op nihil wordt gesteld voor klanten met een bijdrageplichtig inkomen tot een bepaalde grens. Dit is geregeld in het derde lid.

Artikel 6.2 Algemene voorziening

Voor de algemene voorziening is de klant geen bijdrage verschuldigd conform het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Wel kan de inwoner een kleine vergoeding moeten betalen aan de aanbieder van de algemene voorziening voor het gebruik. Hierbij valt te denken aan een vergoeding van bijvoorbeeld € 2,50 voor het gebruik van een welzijnsdienst.

Artikel 6.3 Kostprijs

In dit artikel is de wijze van berekening van de hoogte van de kostprijs weergegeven. De kostprijs is bij een voorziening in natura de prijs die de gemeente aan de leverancier/aanbieder betaalt, inclusief kosten als onderhoud, reparatie en verzekering. Bij een PGB is de kostprijs gelijk aan het bedrag van het PGB. Het college stelt nadere regels over een (eventuele) lagere kostprijs.

Hoofdstuk 7 Beëindiging, herziening, intrekking en terugvordering

De wettelijke bepaling over met name terugvordering zijn summier en artikel 2.3.10 maakt geen duidelijk onderscheid tussen enerzijds beëindiging en anderzijds intrekking en herziening. Bij beëindiging is sprake indien de aanspraak op een maatwerkvoorziening wordt aangetast met ingang van het heden of naar de toekomst toe. Het ongedaan maken van de aanspraak op een Wmo-voorzieningen over een periode in het verleden, wordt intrekken genoemd. Herzien is het over een periode in het verleden afwijkend vaststellen van de aanspraak op een maatwerkvoorziening.

Beëindiging heeft dus, in tegenstelling tot intrekking en herziening, geen terugwerkende kracht. Het college moet, voordat het besluit tot intrekking van een voorziening, een afweging maken tussen alle bij het te nemen besluit betrokken belangen, waarbij het belang van belanghebbende om te participeren zwaar dient te wegen.

In de wet is slechts één terugvorderingsgrond opgenomen. Alleen indien de klant onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid, kan het college op grond van de wet overgaan tot terugvordering. De gemeente heeft er daarom voor gekozen om de terugvorderingsgronden uit te breiden. Er moet wel onderscheid worden gemaakt tussen de terugvorderingsbepaling in de wet en de terugvorderingsgronden in de verordening voor wat betreft de invordering. Bij de terugvorderingsgronden in de verordening moet de invordering langs civielrechtelijke weg geschieden. Dit betekent onder meer dat in elk afzonderlijk

geval moet worden aangetoond dat er sprake is van onverschuldigde betaling (artikel 6:203 e.v. BW). In de praktijk zal de onverschuldigdheid van de betaling ontstaan door het nemen van een herzienings- of intrekingsbesluit. Bij de in de wet opgenomen terugvorderingsgrond heeft het college de mogelijkheid het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel in te vorderen. Er is sprake van een executoriale titel, waarmee direct beslag kan worden gelegd.

Hoofdstuk 8 Bestrijding misbruik of oneigenlijk gebruik

In dit hoofdstuk is aangegeven op welke wijze het ten onrechte ontvangen van maatwerkvoorzieningen alsmede het misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet wordt bestreden. Belangrijk is om de klant bij de verstrekking van een maatwerkvoorziening nadrukkelijk te wijzen op zijn rechten en plichten en te wijzen op de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik. Het college controleert de rechtmatigheid van de maatwerkvoorziening en bij het vermoeden van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet. Het college kan bij de controle onder meer gebruikmaken van huisbezoeken, risicoprofielen en bestandsvergelijkingen en de samenloopsignalen die daaruit voortkomen.

Hoofdstuk 9 Kwaliteit en inspraak

Artikel 9.1 Kwaliteitseisen

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningplicht in artikel 2.1.3 lid 2 onder c van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen. Die eisen zullen ook betrekking kunnen hebben op de deskundigheid van het in te schakelen personeel. De regering benadrukt in de memorie van toelichting op artikel 2.1.3 lid 2 onder c van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) dat de kwaliteitseisen die zijn vervat in de artikelen 3.1 en verder van de wet en die zich rechtstreeks tot aanbieders richten, daarbij uitgangspunt zijn. De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van klanten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning.

In het eerste lid zijn een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt.

Artikel 9.2 Prijs-kwaliteitverhouding

Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de klant, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.6.4 van de wet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van een voorziening gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.6.6 lid 1 van de wet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden en de op grond van artikel 2.6.6, tweede lid, gestelde nadere regels in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Met artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 is die nadere invulling gegeven aan de verplichting van artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet om bij verordening regels te stellen ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan. Het artikel bepaalt aan welke eisen ten minste moet worden voldaan om een goede prijs-kwaliteitverhouding te borgen. De regels hebben tot doel dat een vaste prijs of reële prijs wordt vastgesteld voor diensten die in opdracht van het college door derden worden verleend, zodat de kwaliteit en continuïteit van deze diensten kunnen worden gewaarborgd door het gemeentebestuur (artikel 2.1.1 van de wet) en de gecontracteerde aanbieders (artikel 3.1 van de wet).

Eerste lid

In dit artikel wordt geregeld dat het college voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4. van de wet, of een vaste prijs vaststelt of een reële prijs vaststelt die geldt als ondergrens voor een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde of die geldt als ondergrens voor de vaste prijs. In het geval het college een reële prijs vaststelt, is het mogelijk dat inschrijvers een hoger tarief dan de reële prijs neerleggen. Het is niet mogelijk een lagere prijs neer te leggen. Indien het college een vaste prijs vaststelt, dan zal het tarief voor de inschrijvers gelijk zijn aan de vaste prijs.

Tweede lid

Bij het vaststellen van de prijs dient het college rekening te houden met de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet en met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. De invulling van de continuïteit van de hulpverleningsrelatie in financiële zin is nieuw voor de gemeenten. De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe had uitgevoerd over de overname van personeel. De gedachte is dat overname van personeel gemakkelijker verloopt indien de gemeente een reële prijs betaalt voor de opdracht.

Derde lid

Het college moet de vaste prijs of de reële prijs minimaal baseren op de in dit artikel genoemde kostprijselementen. De opsomming in dit lid is niet uitputtend. De gemeente kan er elementen aan toevoegen.

Vierde lid

In dit lid worden een aantal aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) voor hulpmiddelen en woningaanpassingenrekening dient te houden.

Artikel 9.3 Regeling voor klachtenafhandeling

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3 lid 2 onder e van de wet. Het college moet ervoor zorgen dat de aanbieder, indien het college dat nodig vindt, over een klachtenregeling beschikt. In dat geval ziet het college ook toe op de naleving ervan.

Artikel 9.4 Regeling voor medezeggenschap

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3 lid 2 onder f van de wet. Het college moet ervoor zorgen dat de aanbieder, indien het college dat nodig vindt, over een regeling voor medezeggenschap beschikt. In dat geval ziet het college ook toe op de naleving ervan.

Hoofdstuk 10 Jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers

Artikel 10.1 Jaarlijkse blijk van waardering

Het is aan het college om te bepalen waaruit de jaarlijkse blijk van waardering bestaat. Dat kan bijvoorbeeld zijn: een uitnodiging voor de dag van de mantelzorger, gezamenlijke koffie/borrel/uitstapje, het verstrekken van een stadspas, een geldbedrag, cadeaubon, boeket bloemen of een combinatie van waarderingvormen. Wel moet het college vooraf overleggen met de Adviesraad Sociaal Domein Meerijstad en het uitvoerend orgaan voor mantelzorgondersteuning, zoals het Steunpunt Mantelzorg.

Hoofdstuk 11 Slotbepalingen

Artikel 11.1 Hardheidsclausule

Juist omdat het in de wet om maatwerk gaat zal het college er niet aan ontkomen om, ook al is er een zorgvuldige afweging gemaakt, uiteindelijk toch te beoordelen of deze afweging niet leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Deze afweging zal minder vaak voorkomen dan in normale omstandigheden te verwachten is. Immers, bij de afwegingen gaat het al om een zeer persoonlijke beoordeling. Als desondanks de uitkomst van die zeer persoonlijke afweging toch nog leidt tot een onbillijke situatie is de hardheidsclausule een vangnet.

Artikel 11.4 Overgangsrecht

Dit artikel bevat het overgangsrecht voor doorlopende voorzieningen die zijn verstrekt op basis van de vorige verordening.

Artikel 11.5 Inwerkingtreding

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 11.6 Citeertitel

Dit artikel regelt tenslotte hoe deze verordening geciteerd kan worden.